

Hea mesinik näeb tervikpilti

Tänapäeval on moes siseneda rohelise mõtlemise ja tegutsemise maailma koos mesilastega. On aga mesilaste sõber alati valmis mesilasi pidama?

TEKST MARJE RIIS, mesindusõpetaja ja koolitaja FOTO SIRLI TOOM

Mesilased on tõesti osa loodusest ja toimetavad omatahtsi loodusliku sunni alusel. Inimene saab vaid suunata mesilaspere arengut. Suunamise mõju võib olla kahesugune: soodustav või pärssiv.

Et mesilaspere eest hoolitsemine mõjuks pere arengule soodsalt, on vaja hulgaliselt teadmisi ja arusaamu, mida praktikas mesilaspere juures rakendada.

Õpime mesilasperet lugema

Pikaajalise koolitajana olen kokku puutunud hoiakuga, et „*mis me neist mesilase jalgadest ja seedetraktist õpime, räägime parem, mis ma taru juures tegema pean*“. Kahjuks jääb sellise lähenemisega edu saavutamata, sest taru- ja raamitüübid on erinevad, mesilastõud käituvad erinevalt, hooldusvõtted on variatsioonidest rikkad ja taimede õitsemisajad ning nektarieritus on üle Eesti väga mitmekesine. Seega ei piisa ainult soovitusel, mida mesilasperes mingil ajahetkel teha on vaja.

Vaja on teada aabitsatõdesid ja oskust mesilasperet lugeda. Et osata lugeda, mis mesilasperel meile öelda on, tuleb tundma õppida mesilasisendite ja mesilaspere bioloogiat. Nendele toetudes valime aja ja hooldusvõtted. Tähtis on ka omandada eesti keeles kasutatavad mesindusalased mõisted, sest neil baseerub mesindusalase kirjanduse sisu ja omavaheline mesindusalane suhtlemine.

Mesinduskursustel saab omandada süsteemse tervikpildi, milles mesilaspere ja

mesilasisendite bioloogia on seotud hooldamisvõtete valikuga. Sinna pilti on integreeritud ka korjebaas, mesilase haigused ja mesindusaadused koos nende omadustega. Lisades siia praktilise tegevuse taru juures, saavutamegi tasapisi mesilaspere lugemise oskuse. Tõsi, aastad on erinevad ja ka pikaajaliste kogemustega mesinikel on peaaegu igal aastal üllatusmomente ja vastuste otsimisi, miks küll mesilased sel aastal nõnda käituvad.

Kas Facebookist piisab?

Tundub, et Facebook on tarku mõtteid ja kogemuste jagamist pungil täis. Lisaks väike lugemine raamatutest ja õpikutest ning olengi mesinik valmis! Õppimine on siiski teadmiste ülekande eksperdilt algajale, millele lisandub arutelu või detailide täpsustamine. Üksi õppides võivad detailid märkamata jääda ning seega võib tekkida illusioon sellest, et on asjadest arusaadud või mingi oskus selgeks õpitud.

Tagasiside põhjal on hobimesinikud ja mesilaste pidajad väärtustanud mesinduskursusi, sest kursustelt on nad saanud süsteemset teadmist, mida oma väikemesilas praktikseerida. Tasemeõppes õppijatel on suund mesindusaaduste tootmisele. Ka nemad on tihtilugu üllatunud, et mesindamiseks vajalik teadmispagas nii lai on ja nad, kuigi juba väikese kogemusega mesinikud, saavad sellele toetudes ikka veel palju tarkust juurde.

Leian, et koolitatud mesinik on kergem olla kui pidada mesilasi katse-eksituse meetodil. Väärtustagem õppimist! ●